

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/1393 van 2 augustus 2016
in de zaak 1314/0464/A/2/0773

In zake: de nv **THE WINNING TEAM**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Mark HERSENS
kantoor houdende te 1210 Brussel, Waterkrachtstraat 6
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert door neerlegging ter griffie op 4 april 2014 de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 30 januari 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek van 9 september 2013 verworpen.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het plaatsen van luifels.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te Groot-Bijgaarden, Brusselstraat 193, met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie B nr. 70 P.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 24 mei 2016, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De verwerende partij is schriftelijk verschenen.

De verzoekende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 24 juli 2013 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van luifels”*.

De aanvraag heeft betrekking op de reeds geplaatste luifels, aangebracht ter hoogte van de beide toegangsdeuren en op de luifels, aangebracht boven de ramen op de verdieping tegen de gevels van het handelspand. Het betreft een regularisatieaanvraag.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, gelegen in woongebied.

Het perceel is eveneens gelegen in woongebied volgens de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Afbakening Vlaams Strategisch gebied rond Brussel en aanpalende openruimte gebieden’, definitief vastgesteld met een besluit van de Vlaamse regering van 16 december 2011 en zoals gewijzigd.

Het perceel is eveneens gelegen binnen het gezichtsveld van het beschermd monument “Oorlogsgedenkteken”, beschermd als monument bij Ministerieel besluit van 22 februari 2013.

Het agentschap Onroerend Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant brengt op 23 augustus 2013 een ongunstig advies uit:

“ ...

De werken hebben betrekking op een pand gelegen binnen het gezichtsveld, beperkt tot een straal van 50 meter, van het beschermd monument: “Oorlogsgedenkteken”, beschermd als monument omwille van de historische en artistieke waarde bij Ministerieel besluit van 22 februari 2013.

...

De aanvraag heeft een negatieve impact op de erfgoedwaarden van het nabijgelegen monument. De luifels vormen een storend element op het plein: ze geven het pand in kwestie een onrustige en te opvallende uitstraling. Dit heeft een negatieve impact op de erfgoedwaarde van het beschermd monument. Het heeft ook een negatief effect op de belevingswaarde van het plein waaraan nog twee beschermde monumenten gelegen zijn, namelijk het gemeentehuis en de Sint-Gilliskerk.

*Daarom wordt de aanvraag **ongunstig** geadviseerd.*

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek weigert op 9 september 2013 de stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Beknopte beschrijving van de aanvraag

- Het project heeft betrekking op het plaatsen van luifels tegen de gevels van een handelspand (regularisatie).

Stedenbouwkundige basisgegevens uit plannen van aanleg

- Het terrein is volgens het gewestplan Halle Vilvoorde Asse, vastgesteld bij KB van 7 maart 1977, gelegen in woongebied.
- Het terrein is volgens het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening Vlaams Strategisch gebied rond Brussel en aanpalende openruimte gebieden', definitief vastgesteld door de Vlaamse regering op 16 december 2011, gelegen in woongebied.

Andere zoneringsgegevens van het goed

- De aanvraag situeert zich in het gezichtsveld van het beschermde monument “Oorlogsgedenkteken”, beschermd als monument bij Ministerieel besluit van 22 februari 2013.

.....

Ingewonnen adviezen

- Onroerend Erfgoed Vlaams-Brabant bracht op 23 augustus 2013 een ongunstig advies uit:

....

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

- De aanvraag betreft het plaatsen van luifels tegen de gevels van een handelspand. De werken zijn reeds uitgevoerd waardoor het een regularisatieaanvraag betreft. Het handelspand is een horecazaak die gesitueerd is op het Gemeenteplein van Groot-Bijgaarden. Aan de buitenzijde van het gebouw werden op het gelijkvloers twee luifels geplaatst met lengte van 2,97 m, breedte van 1,85 m en hoogte van ca. 3 m (exacte hoogte niet op de plannen vermeld). De luifels bevinden zich boven het voetpad aan de rand van het Gemeenteplein. Dit voetpad werd door de horecazaak in gebruik genomen als terras. Boven de ramen op de verdieping van het gebouw werden kleine luifels (0,7 m x 0,8 m x 1,12 m) met publiciteit geplaatst.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

- ...
- Het advies d.d. 23 augustus 2013 van Onroerend Erfgoed Vlaams-Brabant wordt gevolgd. De luifels hebben een negatieve impact op de erfgoedwaarden van het Gemeenteplein.
- De twee luifels op het gelijkvloers zijn geplaatst op het openbaar domein. Hiervoor werd geen toelating aan de gemeente gevraagd en dus ook niet bekomen. Ook voor het inrichten van een terras op het openbaar domein is in navolging van hoofdstuk 6 van het politiereglement een afzonderlijke vergunning, die niet werd aangevraagd, nodig. De aanvraag voldoet trouwens niet aan de bepalingen van het politiereglement. De breedte van de vrije doorgang voor voetgangers bedraagt ter hoogte van de luifels minder dan de vereiste 1,5 m. Hierdoor wordt de doorgang voor de voetgangers sterk belemmerd.
- Het ingediend project is niet verenigbaar met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.

Algemene conclusie

- Om bovenvernoemde redenen is het ingediend project planologisch en stedenbouwkundig-architecturaal niet verantwoord.

...”

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 23 oktober 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 15 januari 2014 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Tijdens de hoorzitting van 30 januari 2014 licht de verzoekende partij haar beroepschrift toe en legt een nota neer ter weerlegging van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar waarbij de verzoekende partij het volgende meedeelt:

“ ...

De beoordeling van de gemeente is gebaseerd op de voorschriften van het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel en een advies van Onroerend Erfgoed. De beslissing is echter onvoldoende gemotiveerd. Er is onduidelijkheid inzake het MB waarnaar wordt verwezen en de weigering van de gemeente is erg subjectief en niet juridisch of wettelijk onderbouwd. De hinder die de luifels veroorzaken kan ook gerelativeerd worden. Het gemeenteplein is namelijk een parkeerplaats in functie van de horeca- en handelszaken rond het plein. De goede ruimtelijke ordening op het gemeenteplein wordt dus met 2 maten en 2 gewichten beoordeeld.

...”

Na de hoorzitting van 30 januari 2014 beslist de verwerende partij op 30 januari 2014 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

5. Bespreking

De deputatie neemt kennis van het eensluidend verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 15 januari 2014 met kenmerk: RMT-RO-BB-2013-0535-PSA-01-verslag.

....

5.2 Beschrijving van de aanvraag

De aanvraag behelst het plaatsen van luifels tegen de gevels van een handelspand, het restaurant '1702'. De twee toegangsdeuren, aan de zijde van Brusselstraat, worden voorzien van een luifel. De ene luifel is 1.85m breed en de andere 1.54m breed en beide zijn 2.97m diep. Ze zijn uitgevoerd in metaal en hebben een zwarte kleur. De luifels zijn aan de gevel bevestigd en worden op de uiterste hoeken ondersteund door metalen palen. Alle ramen op de verdieping, zowel langs de Brusselstraat als langs de Bosstraat, worden voorzien van kleine luifels van 1.12m breed en 0.7m diep. Ook deze luifels zijn uitgevoerd in metaal en hebben een zwarte kleur. Op de luifels is de naam van het restaurant en reclame aangebracht in witte en rode belettering. De werken zijn reeds uitgevoerd, het betreft een regularisatie.

5.3 Beschrijving van de plaats

Het hoekperceel is gelegen op de hoek van de Brusselstraat en de Bosstraat in het centrum van Groot-Bijgaarden, deelgemeente van Dilbeek, uitgendend op het gemeenteplein en de kerk. De onmiddellijke omgeving wordt gekenmerkt door gesloten bebouwing met zowel handel, diensten en bedrijvigheid op de gelijkvloerse verdiepingen als bovenliggend wonen.

Het pand waar de aanvraag betrekking op heeft, bestaat uit twee bouwlagen en is afgewerkt met een schilddak. In het pand is een restaurant gevestigd, genaamd '1702'. De

gevel gericht naar de Brusselstraat is voorzien van twee toegangsdeuren, de ene uiterst rechts en de andere uiterst links, die beide toegang verschaffen tot het restaurant. Voor het restaurant, aan de kant van de Brusselstraat wordt, tijdens de zomer een deel van het openbaar domein afgebakend met windschermen en ingericht als terras bij het restaurant.

5.4 Historiek

Op 22 mei 2006 werd door het college van burgemeester en schepenen een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van windschermen rond het terras.

5.5 Adviezen

Onroerend Erfgoed Vlaams-Brabant, bracht op 23 augustus 2013 een ongunstig advies uit met betrekking tot de ligging binnen het gezichtsveld, beperkt tot een straal van 50m, van het beschermde monument "Oorlogsgedenkteken", beschermd als monument omwille van de historische en artistieke waarde bij ministerieel besluit van 22 februari 2013.

5.6 Beoordeling

a) Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg en maakt geen deel uit van een goedgekeurde niet vervallen verkaveling. De aanvraag is wel gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'afbakening Vlaams Strategisch gebied rond Brussel en aanpalende openruimte gebieden', definitief vastgesteld door de Vlaamse regering op 16 december 2011. Het terrein is volgens dit gewestelijk RUP gelegen in woongebied. De aanvraag is in overeenstemming met artikel B4.1 van de voorschriften.

.....

c) De aanvraag behelst het plaatsen van luifels tegen de gevels van een handelspand. De twee toegangsdeuren, aan de zijde van Brusselstraat, worden voorzien van een luifel. De luifels zijn aan de gevel bevestigd en worden op de uiterste hoeken ondersteund door metalen palen. Volgens het kadasterplan eindigt het openbaar domein aan de gevels van het gebouw. De twee luifels aan de inkomdeuren staan dus op het openbaar domein. Het arrestnummer 21.270 van de Raad van State van 16 juni 1981 inzake Opstaele t/stad Oostende en Vlaams Gewest, gaat verder in op de verhouding stedenbouwkundige vergunning-eigendom. Daarin wordt het volgende gesteld:

Geen enkele wets- of verordeningsbepaling bepaalt uitdrukkelijk dat aanvragen om bouwvergunning slechts door de eigenaars van de grond waarop gebouwd zal worden of de houders van een bouwrecht kunnen worden ingediend. Er kan evenwel niet worden aangenomen dat om het even wie een aanvraag om bouwvergunning voor om het even welk perceel kan indienen. Een aanvraag om bouwvergunning heeft slechts dan zin, wanneer zij uitgaat van, of gedaan wordt in naam van, de eigenaar, de houder van een zakelijk recht, de houder van een bouwrecht, kortom van een aanvrager die in rechte de mogelijkheid heeft om de bouwvergunning desgevallend ook uit te voeren (...)

Weliswaar treedt de bevoegde overheid, wanneer zij over een bouwaanvraag uitspraak doet, niet als rechter op om vast te stellen of de aanvrager al dan niet een subjectief recht heeft om op zijn grond een gebouw op te richten, doch wel als bestuursoverheid om te beslissen, door het geven of het weigeren van de bouwvergunning, of een bepaalde wijze van uitoefenen van dat recht al dan niet verenigbaar is met de openbare belangen waarvan de zorg hem door de wet is opgedragen. De bevoegde overheid is derhalve niet verplicht de door de aanvrager vermelde hoedanigheid op haar waarachtigheid te toetsen. Evenwel, in geval van twijfel, kan de bevoegde overheid vergen dat een titel, waaruit de aangegeven hoedanigheid zou blijken, zou worden voorgelegd. Daarboven vermag de bevoegde

overheid, wanneer zij pertinent weet dat de door de aanvrager aangegeven hoedanigheid niet met de werkelijkheid overeenstemt, de bouwvergunning niet af te geven'

In het voorliggende geval is het duidelijk dat de aanvrager niet diegene is die een subjectief recht heeft om de grond te gebruiken, gezien het openbaar domein betreft en de gemeente Dilbeek niet achter het project staat. Het afleveren van de vergunning is in dit geval niet verenigbaar met de openbare belangen. Onder deze omstandigheden is een inhoudelijke ruimtelijke beoordeling van de aanvraag zelfs niet langer relevant.

d) In bijkomende orde kan het standpunt van Onroerend Erfgoed Vlaams-Brabant aangaande de architecturaal-esthetische gevolgen bijgetreden worden. Het pand is gelegen binnen het gezichtveld, beperkt tot een straal van 50m, van het beschermd monument "Oorlogsgedenkteken".

"De aanvraag heeft een negatieve impact op de erfgoedwaarden van het nabijgelegen monument. De luifels vormen een storend element op het plein: ze geven het pand in kwestie een onrustige en te opvallende uitstraling. Dit heeft een negatieve impact op de erfgoedwaarde van het beschermd monument. Het heeft ook een negatief effect op de belevingswaarde van het plein waaraan nog twee beschermde monumenten gelegen zijn, namelijk het gemeentehuis en de Sint-Egiliuskerk."

Het terras maakt deel uit van een historische omgeving. Door de luifels toe te staan wordt aan dit historische karakter afbreuk gedaan. De beperkte functionele meerwaarde van de luifels staat niet in verhouding tot de ruimtelijke impact die de constructies met zich meebrengen. De luifels geven noch een vormelijke, noch een esthetische meerwaarde aan de historisch waardevolle omgeving.

Dus, ongeacht het feit dat de aanvraag zich op openbaar domein bevindt, is ze vanuit ruimtelijk oogpunt niet verantwoord.

e) Ook de argumenten van de gemeente Dilbeek omtrent de inname van de voetgangerszone en de minder veilige verkeerssituatie kunnen bijgetreden worden. De luifels zijn 3m diep en worden op de twee uiterste hoeken ondersteund door metalen palen. De luifel aan de linker deur staat op de hoek van de Brusselstraat en de Bosstraat. Hier wordt de vrije doorgang plaatselijk beperkt tot ongeveer 1.35m. Dit is in strijd met de bepalingen van het politiereglement, die een vrije doorgang van minimum 1.5m oplegt.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:.

- de aanvraag gebeurt op openbaar domein, zonder dat de eigenaar van dit domein (de gemeente Dilbeek) akkoord is met dit project, wat niet verenigbaar is met de openbare belangen;*
- uit architecturaal-esthetisch oogpunt is de voorgestelde constructie in de context van de historische omgeving van het pand niet verantwoord;*
- de inname van de voetgangerszone is in strijd met de bepalingen van het politiereglement.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij en de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld . Er worden met betrekking tot de tijdigheid van de vordering en het belang van de verzoekende partij geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift en stelt dat de verzoekende partij met de opgeworpen middelen aanstuurt op een nieuwe inhoudelijke beoordeling van de door de tussenkomende partij ingediende stedenbouwkundige aanvraag.

De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend en heeft op deze exceptie dus niet meer gereageerd.

Beoordeling door de Raad

In een arrest van 8 mei 2014 (nr. 74/2014) oordeelde het Grondwettelijk Hof als volgt:

“ ...

B.7.3. Het rechterlijk toezicht dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen uitoefent, betreft de externe en interne wettigheidscontrole, die niet zover gaat dat hij zijn beoordeling in de plaats zou kunnen stellen van de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de administratie. Bij zijn controle mag de rechter zich immers niet begeven op het terrein van de opportuniteit, vermits dat onverenigbaar zou zijn met de beginselen die de verhoudingen regelen tussen het bestuur en de rechtscolleges.

...”

De verzoekende partij vordert enkel de vernietiging van de door de verwerende partij genomen beslissing van 30 januari 2014.

Krachtens artikel 4.8.2 VCRO, zoals het gold ten tijde van het instellen van het beroep bij de Raad, spreekt de Raad zich als administratief rechtscollege uit over de beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen genomen in laatste aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning. Wanneer de verzoekende partij een onregelmatigheid aanvoert in de zin van artikel 11, tweede lid, 7° van het Procedurebesluit en de Raad, op grond van artikel 4.8.2, tweede lid VCRO moet vaststellen dat de bestreden beslissing onregelmatig is, vernietigt hij deze beslissing.

Deze bevoegdheid verleent de Raad niet de mogelijkheid zich in de plaats te stellen van het vergunningverlenend bestuursorgaan. Zijn bevoegdheid is beperkt tot een wettigheidscontrole.

Uit de beoordeling ten gronde zal blijken of de verzoekende partij met succes een onregelmatigheid in de zin van artikel 11, tweede lid, 7° Procedurebesluit aanvoert die tot vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden. Uit het ingediende verzoekschrift blijkt alvast niet dat de verzoekende partij zou aansturen op een nieuwe inhoudelijke beoordeling van de ingediende aanvraag tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning.

De exceptie wordt verworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Standpunt van de partijen

1.

In een eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.2.24, §1 VCRO en van het wettelijkheidsbeginsel. Zij is van oordeel dat bij de beoordeling van een regularisatieaanvraag de actuele regelgeving als uitgangspunt moet genomen worden. Het ministerieel besluit van 22 februari 2013 dat betrekking heeft op de bescherming van het 'Oorlogsgedenkteken' is volgens de verzoekende partij aan haar niet tegenstelbaar aangezien dit niet in het Belgisch Staatsblad werd bekend gemaakt. Zij had dit reeds in haar nota voor de verwerende partij opgeworpen, maar de verwerende partij heeft niet onderzocht of het beschermingsbesluit werd gepubliceerd. Een aanvraag kan niet geweigerd worden op grond van een weigeringsmotief teruggaand op een beschermingsbesluit dat niet werd gepubliceerd. Een schending van het wettelijkheidsbeginsel ligt voor.

De verwerende partij antwoordt op dit middel dat het beschermingsbesluit inzake het Oorlogsgedenkteken werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 18 maart 2013, pagina 16.208, onder de titel 'ministeriële besluiten houdende vaststelling van een ontwerp van lijst'.

2.

In een tweede middel wordt de schending ingeroepen van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van een aantal algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Aansluitend op het eerste middel stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing die een weigering aflevert op grond van een motief gesteund op een beschermingsbesluit dat niet werd gepubliceerd, de aangevoerde beginselen schendt.

Bij gebreke aan geldige publicatie van dit beschermingsbesluit zijn volgens de verzoekende partij de voorschriften van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, 'Afbakening Vlaams Strategisch gebied rond Brussel en aanpalende openruimte gebieden' van toepassing. De verzoekende partij meent dat haar aanvraag aan deze voorschriften voldoet. Zij had dit reeds opgeworpen in haar nota naar aanleiding van de hoorzitting bij de verwerende partij, maar die heeft daar niet op geantwoord.

De verwerende partij verwijst naar de weerlegging bij het eerste middel. Zij voegt eraan toe dat de motiveringsplicht van de verwerende partij niet zover gaat dat op elk argument van de verzoekende partij moet geantwoord worden. Het volstaat dat de motivering draagkrachtig is, wat terzake het geval is.

3.

In een derde middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.3.1, §1 VCRO.

De verzoekende partij oefent in dit middel kritiek uit op de overweging in de bestreden beslissing dat de aangevraagde luifels aan de inkom en deuren op openbaar domein zouden staan en dat "*in het voorliggende geval het duidelijk [is] dat de aanvrager niet diegene is die een subjectief recht heeft om de grond te gebruiken, gezien het openbaar domein betreft en de gemeente Dilbeek niet*

achter het project staat”. De verzoekende partij verwijst naar een eerder aan haar in 2006 verleende vergunning voor het plaatsen van windschermen rond haar terras, verleend door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek en stelt dat hier tegengestelde standpunten worden ingenomen.

De verzoekende partij betwijfelt ook de objectiviteit van de persoon die het advies verstrekte namens het agentschap Onroerend Erfgoed. Zij stelt dat het geenszins juridisch of wettelijk onderbouwd is. Het oorlogsgedenkteken vormt volgens de verzoekende partij immers een opvallend storend element op het plein. Het gemeenteplein werd meer dan 15 jaar gelegen omgevormd tot publieke parkeerplaats en dit gedenkteken staat daar *‘volkomen verloren’, ‘meer zelfs in de weg want omvat zo maar even 4 publieke parkeerplaatsen’*. De verzoekende partij is van oordeel dat het agentschap Onroerend Erfgoed voorbij gaat aan de voortdurende aanwezigheid van het komen en gaan van wagens op het gemeenteplein en dan ook niet kan stellen dat de luifels een onrustige en opvallende uitstraling zouden geven, terwijl dergelijke uitstraling van het plein zelf uitgaat. Er wordt ook voorbijgegaan aan de kermis die driemaal per jaar gedurende een week wordt georganiseerd op het plein en die eveneens een negatieve uitstraling heeft op het gedenkteken. De verzoekende partij meent dan ook dat de luifels, in het licht van alle gegevens, geen storend element vormen voor het plein en aan het pand zeker geen onrustige en te opvallende uitstraling geven.

In ondergeschikte orde stelt de verzoekende partij dat de luifels die aan de gevel hangen boven de ramen op een andere wijze moeten beoordeeld worden aangezien deze niet op het openbaar domein komen.

De verwerende partij antwoordt dat het verlenen van een vergunning voor windschermen op het terras niet inhoudt dat er sowieso een vergunning moet verleend worden voor de aangevraagde luifels. Iedere situatie moet afzonderlijk beoordeeld worden.

De verwerende partij stelt bovendien dat de aanvraag niet louter werd geweigerd omdat het gevraagde zich op het openbaar domein bevindt. In de bestreden beslissing wordt ook gewezen op het feit dat de gemeente Dilbeek zich niet kan vinden in het project omdat het de openbare belangen schaadt. De luifels zijn wel degelijk hinderlijk. Zij stelt dat er bij de windschermen wel degelijk een vrije doorgang van minstens 1,5 meter behouden bleef voor de voetgangers.

Vervolgens verwijst de verwerende partij naar de motivering van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat naast de inname van het openbaar domein ook ruimtelijke bezwaren de weigeringsbeslissing ondersteunen.

Met betrekking tot de betwiste objectiviteit van het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed stelt de verwerende partij dat dit agentschap een onafhankelijk advies uitbrengt.

4.

In haar vierde middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van een aantal algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partij houdt voor dat in de bestreden beslissing niet wordt verwezen naar het bestaan van een verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. Zij stelt dat uit de bestreden beslissing dan ook niet kan worden afgeleid of deze daadwerkelijk op grond van het verslag werd genomen, minstens kan niet worden nagegaan of de verwerende partij rekening heeft gehouden met de overwegingen, zowel in rechte als in feite, van bedoeld verslag.

De verwerende partij verwijst naar de bestreden beslissing waar uitdrukkelijk wordt verwezen naar het eensluidend verslag van haar provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de verwerende partij zich bij dit verslag heeft aangesloten.

5.

In een vijfde middel roept de verzoekende partij de schending in van het rechtszekerheidsbeginsel. In haar administratief beroepschrift had zij verwezen naar een aantal op het gemeenteplein aanwezige horeca-uitbatingen die ook uitgerust zijn met luifels maar waartegen de gemeente Dilbeek niets onderneemt. Zij stelt dat er sprake is van een ongelijke behandeling.

In het zesde middel roept de verzoekende partij de schending in van het redelijkheidsbeginsel. Zij spreekt van 'willekeur'.

De verwerende partij stelt dat zij nooit enige rechtszekerheid heeft verschaft met betrekking tot het plaatsen van luifels. Het is ook niet omdat in de omgeving bepaalde horecazaken gelegen zijn die luifels hebben dat de verzoekende partij er mocht van uitgaan dat haar aanvraag zou ingewilligd worden. De verwerende partij heeft geen gelijkaardige situaties op een ongelijke wijze behandeld.

De bestreden beslissing is ook niet onredelijk, gelet op de erin vermelde motieven.

Beoordeling door de Raad

1.

De bestreden beslissing bevat volgende weigeringsmotieven:

- 1) De aanvraag gebeurt op openbaar domein, zonder dat de eigenaar van dit domein (de gemeente Dilbeek) akkoord is met dit project, wat niet verenigbaar is met de openbare belangen. Dit weigeringsmotief sluit aan bij de overweging c) in de bestreden beslissing;
- 2) Uit architecturaal-esthetisch oogpunt is de voorgestelde constructie in de context van de historische omgeving van het pand niet verantwoord. Dit weigeringsmotief sluit aan bij de overweging d) in de bestreden beslissing;
- 3) De inname van de voetgangerszone is in strijd met de bepalingen van het politiereglement. Dit weigeringsmotief sluit aan de overweging e) in de bestreden beslissing.

Indien de bestreden beslissing op verschillende motieven steunt die elk op zich de beslissing kunnen verantwoorden, moeten alle motieven onwettig zijn om een vernietiging bij gebrek aan deugdelijke motivering te verantwoorden.

2.

In haar eerste, tweede en derde middel, gecombineerd met het vijfde en zesde middel bekritiseert de verzoekende partij het eerste en tweede weigeringsmotief van de bestreden beslissing.

Het vierde middel dat handelt over het niet afdoend weerleggen door de verwerende partij van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, bevat als dusdanig geen kritiek op weigeringsmotieven.

De verzoekende partij bekritiseert evenwel niet het derde weigeringsmotief waarbij gesteld wordt dat het aangevraagde, en in het bijzonder de luifels aan de inkomdeuren, strijdig zijn met de bepalingen van het politiereglement.

De verwerende partij sluit hiermee aan bij het standpunt van de gemeente Dilbeek omtrent de inname van de voetgangerszone en de minder veilige verkeerssituatie die hierdoor kan ontstaan. De verwerende partij stelt dat de aangevraagde luifels aan de inkomdeuren drie meter diep zijn en

op de uiterste hoeken ondersteund worden door metalen palen waardoor de vrije doorgang plaatselijk beperkt wordt tot ongeveer 1,35 meter terwijl het politiereglement een vrije doorgang van 1,5 meter doorgang oplegt.

3.

Wanneer een weigeringsbeslissing steunt op verschillende motieven die elk op zich de genomen weigering kunnen verantwoorden, moet de onwettigheid van elk motief worden aangetoond om de vernietiging van de bestreden beslissing te verantwoorden.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij tegen het derde weigeringsmotief inzake de strijdigheid met het politiereglement geen middel noch enige grief ontwikkelt. De niet betwiste en dus niet weerlegde vaststelling dat het aangevraagde strijdig is met de bepalingen van het politiereglement inzake de vrije doorgangszone voor voetgangers, volstaat als motief om de bestreden weigeringsbeslissing te verantwoorden.

De kritiek die de verzoekende partij uit in middelen op de bestreden beslissing laat het hierboven aangehaalde weigeringsmotief ongemoeid, en betreft kritiek op overvloedige motieven die niet kan leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

De middelen worden verworpen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 2 augustus 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS